

Aleksandra Cofta-Broniewska

Podgaj, gm. Aleksandrów Kujawski,
woj. włocławskie. Stanowisko 7 A

Informator Archeologiczny : badania 16, 49-50

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Eksploatacja objęła teren o powierzchni 2,5 ara, przy krawędzi piasznicy. Zarejestrowano trzy obiekty, związane z: kulturą pucharów lejkowatych /obiekt 64 - dołek posłupowy/, kulturą ceramiki sznurowej /obiekt 62 - grób szkieletowy/ oraz kultury łużyckiej /obiekt 63 - "jama gospodarcza"/.

Na większą uwagę zasługuje cmentarzysko kultury ceramiki sznurowej. Założono je na niskiej *wywniosłości*, w obrębie zachodniego stoku terasy doliny Tążyny. Sądzić można, że była to niewielka nekropola, stąd też badania ostatecznie zakończyły jej rozpoznanie wykopaliskowe. Zarówno pod względem cech rytuału, jak też zmian typologiczno-gene-tycznych ceramiki grobowej obiekt wykazuje znaczną jednorodność taksonomiczną. Najogólniej można go zaliczyć do grupy Kruszki kręgu kultur episznurowych, ściślej do subaglomeracji wyznaczanej przez znaleziska ceramiki o cechach stylistyki Kruszki - Dobre. W kategorii wskazanych odkryć cmentarzysko w Podgaju zajmuje miejsce szczególnie poprzez nieznaną dotychczas wyrazistość udziału tradycji "małopolskich" /konkretnie grupy Chłopice-Vesele/, powiązanych nadto z komponentem "leśno-wschodnioeuropejskim".

Badania zakończono.

PODGAJ, gm. Aleksandrów Kujawski
woj. włocławskie
Stanowisko 7 A

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Instytut Prahistorii
Zespół Badań Kujaw

Badania prowadził zespół pod kierownictwem doc. dr hab. Aleksandry Cofty-Broniewskiej. Finansował WKZ we Włocławku. Pierwszy sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych, cmentarzysko schyłkoweolityczne, osady kultury łużyckiej i kultury przeworskiej.

Stanowisko jest położone na wyniesieniu wyodrębnionym ze stoku doliny Tążyny, w strefie gleb bielicowych, na podłożu piasków. Badania ratownicze podjęto w związku z zagrożeniem obiektów przez eksploatację piasku. Zbadano powierzchnię 205 m², wzdłuż wybierzyska. Odkryto:

1/ fragment /długości 15,5 m/ chaty kultury pucharów lejkowatych z ciągłym rowem fundamentowym na planie trapezu,

2/ cztery groby szkieletowe z pochówkami ułożonymi na wznak i orientacji W-E, które można datować na schyłkowy /lub późny?/ neolit,

3/ siedem jam gospodarczych kultury łużyckiej z nieokreślonej ściślej fazy,

4/ trzy jamy gospodarcze kultury przeworskiej z
przełomu er.

Materiały są przechowywane w Instytucie Prahistorii
UAM.

Badania będą kontynuowane.

PODHORCE, gm.Werbkowice
woj.zamojskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Marii Curie-
Skłodowskiej w Lublinie
Zakład Archeologii Polski

Badania prowadził mgr Jacek Kęcki.
Finansował Uniwersytet Warszawski.
Pierwszy sezon badań. Kultury neo-
lityczna i łużycka.

W trakcie badań powierzchniowych na wyniesieniu
wśród łąk, pomiędzy wsiami Podhorce i Wilków, odkryto sta-
nowisko kultury ceramiki wstęgowej rytej, kultury strzyżow-
skiej i bliżej nieokreślonej, zakwalifikowanej jednak do
wczesnej epoki brązu. Materiał występuje na powierzchni 2 ha.

²Przed badaniami wykopaliskowymi, które objęły ob-
szar 80 m² przeprowadzono szczegółową inwentaryzację materia-
łu na powierzchni, wydzielając na szczycie wzniesienia skupi-
sko z materiałem kultury ceramiki wstęgowej rytej. Wyróżniono
dwie warstwy: I - od 20-60 cm, w której występuje duża ilość
przemieszanego materiału tej kultury, kultury wołyńsko-lubel-
skiej ceramiki malowanej, kultury strzyżowskiej i kultury łu-
życkiej; II - od 60-110 cm, w której materiał zabytkowy zwią-
zany z wymienionymi kulturami występował nielicznie. W tej
warstwie stwierdzono obiekt a w postaci wanienkowatej jamy
/szerokości 2 m, głębokości 50 cm/ nieokreślonej funkcji i
datowaniu. Ponadto na głębokości 110 cm odsłonięto małe sku-
pisko fragmentów ceramiki kultury ceramiki wstęgowej rytej,
odłupki krzemienne oraz jeden odłupek obsydianu. Ceramikę
reprezentują głównie fragmenty czarek cienkościennych oraz
wykonanych z gliny z domieszką siekanej słomy. Ornamentyka
ceramiki pozwala je odnieść do stylu żelazowskiego.

Na podstawie przeprowadzonych badań stanowisko za-
kwalifikować można jako osadę sezonową.

Zabytki znajdują się w Zakładzie Archeologii UMCS.

Badania będą prawdopodobnie kontynuowane.

PRĄDOCIN, gm.Nowa Wieś Wielka
woj.bydgoskie
Stanowisko 6

patrz
paleolit i mezolit

PRZEMYSŁ
ul. Rycerska

patrz patrz
wczesne średniowiecze